

Kniha Daniel — číslo šedesát šest

Odhalení prorocké symfonie: Doba zapečetování, pozdní déšť a výzva k vyjití z Babylóna

Jeff Pippenger

2024-01-30

Oddíl, o němž jsme uvažovali v předchozím článku, uváděl, že „velké vylití Ducha svatého“ z osmnácté kapitoly Zjevení „nepřijde, dokud nebudeme osvíceným lidem, který ze zkušenosti ví, co znamená být spolupracovníky Božími.“ Zaslíbení však zní, že když „budeme cele a z celého srdce zasvěceni službě Kristu, Bůh tuto skutečnost uzná vylitím svého Ducha bez míry.“ Označení „velké vylití“ předpokládá menší vylití (odměřené).

Dne 11. září 2001 sestoupil mocný anděl ze Zjevení osmnácté kapitoly, avšak „největší část církve“ tehdy nebyla, a stále „nejsou spolupracovníky Božími“. Mezi 11. zářím 2001 a okamžikem, kdy Bůh označí skutečnost, že konečně existuje skupina, která dosáhla „úplného, celým srdcem přijatého zasvěcení službě Kristu“, je pozdní déšť „odměřován“, probíhá soud nad živými a soud začíná od domu Božího.

Zjevení, osmnáctá kapitola, označuje dva hlasy, o nichž nám sestra Whiteová sděluje, že jsou dvěma voláními k církvi. Druhý hlas (volání) je voláním k vyjití z Babylóna, k němuž dochází při brzy přicházejícím nedělním zákoně. První hlas zazněl 11. září 2001. Vylití Ducha svatého, které tehdy započalo, bylo „odměřené“, neboť Kristus nejprve potřeboval očistit lid, na nějž měl nakonec vylít Ducha svatého „bez míry“, když je ve chvíli velkého zemětřesení pozvedl jako korouhev. Tato skupina musela být očištěna dříve, než zazní druhý hlas Zjevení osmnáct, neboť to mají být ti, kdo budou tuto zvěst hlásat.

Při prvním zklamání na jaře roku 1844 se protestanti stali odpadlými protestanty a věrní, kteří se tehdy ocitli v době prodlévání, představovali chrám těch, kdo dříve nebyli Božím lidem. Dne 11. září 2001 sestoupil mocný anděl ze Zjevení osmnácté kapitoly a započal první krok v očišťování a vztyčování Božího chrámu posledních dnů, a započal zkoušením laodicejského adventismu. Dne 18. července 2020 započal druhý krok procesu zkoušení. Při Kristově křtu započal proces oddělování starověkého Izraele, neboť Kristus tehdy vyvolil první učedníky, kteří byli základem křesťanského chrámu, jež v oné dějinné době budoval.

Na počátku své tříapůlleté služby Kristus očistil chrám, který označil za „dům svého Otce“, a na konci své služby, když chrám očistil podruhé a naposledy, zněl jeho výrok: „váš dům vám zůstane pustý.“ Lid předchozí smlouvy byl pominut a jeho lid nové smlouvy byl ustanoven jako „jeho chrám“. V době nedělního zákona bude korporátní struktura Církve adventistů sedmého dne pustá.

„Prorok praví: ‚Spatřil jsem jiného anděla, sestupujícího z nebe, majícího velikou moc; a země byla ozářena jeho slávou. I zvolal mocně silným hlasem: Padl, padl Babylón veliký a stal se příbytkem démonů‘ (Zjevení 18,1.2). To je totéž poselství, které bylo dáno druhým andělem. Babylón padl, ‚protože napojil všechny národy vínem hněvu svého smilstva‘ (Zjevení 14,8).

Co je tím vínem? — Její falešná učení. Dala světu falešnou sobotu namísto soboty čtvrtého přikázání a opakovala nepravdu, kterou satan poprvé řekl Evě v Edenu — přirozenou nesmrtnost duše. Mnohé příbuzné bludy rozšířila daleko široko a ,učíce naukám přikázáním lidským‘ (Matouš 15,9).“

„Když Ježíš zahájil svou veřejnou službu, očistil chrám od jeho svatokrádežného znesvěcení. Mezi posledními úkony Jeho služby bylo druhé očistění chrámu. Tak i v posledním díle varování světa zaznívají dvě odlišná volání k církvím. Poselství druhého anděla zní: ‚Padl, padl Babylon, to veliké město, protože napojil všechny národy vínem hněvu svého smilstva‘ (Zjevení 14,8). A v mocném volání poselství třetího anděla je slyšet hlas z nebe, který praví: ‚Vyjděte z něho, lide můj, abyste neměli účast na jeho hříších a abyste nepřijali z jeho ran. Neboť jeho hříchy dosáhly až k nebi a Bůh se rozpomněl na jeho nepravosti‘ (Zjevení 18,4.5).“ Review and Herald, 6. prosince 1892.

První očistění chrámu odpovídá prvnímu hlasu ze Zjevení osmnácté kapitoly a druhý hlas je hlasitým voláním, které vyzývá ostatní Boží stádo, aby vyšlo z Babylóna. Verše jedna až tři byly naplněny, když byly svrženy velké budovy New York City. To se stalo 11. září 2001 a tehdy bylo učiněno první očistění chrámu neboli první ze dvou volání k církvím. První volání začalo při Kristově křtu, když Duch Svatý sestoupil z nebe a začala zkouška starověkého Izraele. Dne 11. srpna 1840 bylo učiněno první očistění chrámu neboli první ze dvou volání k milleritskému hnutí.

V oné době začal pozdní déšť a zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc v souvislosti se závěrečnými výjevy vyšetřujícího soudu. V těchto závěrečných výjevech je dílo Kristovo znázorněno jako vymazávání hříchů věrných z knihy hříchů, anebo jako vymazávání jmen vyznávajících křesťanů z knihy života. Toto časové období je obdobím skrápění pozdním deštěm, neboť Bůh vylije Ducha svatého bez míry teprve tehdy, až bude církev čistá. Při nedělním zákonu bude vylití Ducha svatého bez míry.

„Co děláte, bratří, ve velikém díle přípravy? Ti, kdo se spojují se světem, přijímají světskou formu a připravují se na znamení šelmy. Ti, kdo nedůvěřují sobě, kdo se pokořují před Bohem a očisťují své duše poslušností pravdě, ti přijímají nebeskou formu a připravují se na pečeť Boží na svých čelech. Když vyjde nařízení a otisk bude vtisknut, jejich charakter zůstane čistý a neposkvrněný na věčnost.“ Testimonies, svazek 5, 216.

„Dílem Ducha svatého je usvědčovat svět z hříchu, ze spravedlnosti a ze soudu. Svět může být varován jedině tehdy, když uvidí ty, kdo věří pravdě, posvěcené skrze pravdu, jak jednají podle vznešených a svatých zásad a jak ve vysokém, povzneseném smyslu zjevně ukazují dělicí čáru mezi těmi, kdo zachovávají Boží přikázání, a těmi, kdo je pošlapávají svýma nohama. Posvěcení Duchem vyznačuje rozdíl mezi těmi, kdo mají Boží pečeť, a těmi, kdo zachovávají falešný den odpočinku. Až přijde zkouška, bude jasně ukázáno, co je znamením šelmy. Je jím zachovávání neděle. Ti, kdo po vyslechnutí pravdy nadále považují tento den za svatý, nesou podpis člověka hříchu, který si umínil změnit časy a zákon.“ Bible Training School, 1. prosince 1903.

Izajáš označuje „den východního větru“, který zároveň označuje jako „prudký vítr“, jenž je zadržován (stayeth), za okamžik, kdy začíná „měření“.

S mírou, když jej vypouštíš, budeš se s ním přít; zadržuje svůj prudký vítr v den východního větru. Tím tedy bude očištěna nepravost Jákobova; a toto bude veškerý užitek z odstranění jeho hříchu: když učiní všechny kameny oltáře jako vápencové kameny roztlučené na kusy, posvátné háje a modly neobstojí. Avšak opevněné město bude zpuštěno, obydlí opuštěno a zanecháno jako pustina; tam se bude pást tele a tam bude uléhat a požírat jeho ratolesti. Když jeho větve uschnou, budou odlámány; přijdou ženy a zapálí je; neboť je to lid bez rozumnosti; proto ten, který je učinil, se nad nimi nesmiluje, a ten, který je utvořil, jim neprokáže přízeň. I stane se v onen den, že Hospodin bude vymlacovat od řečiště Řeky až k egyptskému potoku, a vy budete shromážděni jeden po druhém, synové Izraelovi. I stane se v onen den, že zazní veliká trouba, a přijdou ti, kteří byli blízko záhubě v zemi asyrské, i vyhnanci v zemi egyptské, a budou se klanět Hospodinu na svaté hoře v Jeruzalémě. Izaiáš 27:6–13.

„Východní vítr“ je moc, která potápí „lodě taršíšské“ a přivádí soud na nevěstku Týru. „Východní vítr“ je moc, která způsobuje, že se králové bojí. „Východní vítr“ je to, co přivedlo na Egypt „spálu“, jež přinesla sedm let hladu, když Josef a faraon uvedli celý svět (Egypt) do otroctví, a byl to „východní vítr“, který přivedl „kobyly“, jež při vysvobození z Egypta sežraly všechno. Islám je „východní vítr“.

Reformační hnutí biblického proroctví potvrzují, že každé reformační hnutí má své vlastní zvláštní téma. Tématem reformačního hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc je islám. Dne 11. září 2001 zaútočil islám třetího běda na šelmu země a George W. Bush, „druhý“, okamžitě vložil zábranu na „východní vítr“. Při této události, jak zaznamenává sestra Whiteová, když byly strženy velké budovy New York City, bylo naplněno Zjevení osmnáct, verše jedna až tři. Tyto tři verše představují první ze dvou hlasů v osmnácté kapitole Zjevení. Druhý hlas se nachází ve verši čtyři a označuje výzvu k vyjití z Babylóna, která začíná při nedělním zákoně ve Spojených státech. Islám třetího běda je zadržován čtyřmi anděly ze sedmé kapitoly Zjevení, zatímco sto čtyřicet čtyř tisíc jsou zapečetováni.

„Pán Bůh je žárlivý Bůh, přesto však dlouho snáší hříchy a přestoupení svého lidu v tomto pokolení. Kdyby lid Boží krácel podle Jeho rady, dílo Boží by postoupilo, poselství pravdy by byla nesena ke všem lidem, kteří přebývají na povrchu celé země. Kdyby lid Boží v Něho uvěřil a byl činitelem Jeho slova, kdyby zachovával Jeho přikázání, anděl by nebyl přiletěl středem nebe s poselstvím ke čtyřem andělům, kteří měli uvolnit větry, aby vanuly na zemi, a volal: Zadržte, zadržte čtyři větry, ať nevějí na zemi, dokud neoznačím služebníky našeho Boha pečeti na jejich čelech. Avšak protože lid je neposlušný, nevďečný, nesvatý, jako byl starověký Izrael, čas je prodlužován, aby všichni mohli slyšet poslední poselství milosti, hlásané mocným hlasem. Dílo Páně bylo zdrženo, doba pečetění odložena. Mnozí neslyšeli pravdu. Pán jim však dá příležitost slyšet a obrátit se a veliké dílo Boží půjde kupředu.“ Manuscript Releases, svazek 15, 292.

Ti, kdo jsou zapečetěni, jsou zapečetěni před nedělním zákonem, neboť svět může být varován, a tedy vyvolán z Babylóna, pouze tehdy, když uvidí muže a ženy v krizi nedělního zákona se znamením Božím. Zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc začalo 11. září 2001, avšak doba zapečetění byla odložena.

Všichni proroci oslovují poslední generaci a tento oddíl se přímo vztahuje k závěrečné generaci. V této závěrečné generaci Boží lid nechodil „v Jeho radě“, a z toho důvodu byl čas pečetení zadržen a oddálen. Byl oddálen a zadržen šelmou z bezedné propasti ze Zjevení, kapitoly jedenácté, která zavraždila dva proroky. Touto šelmou byl v době Francouzské revoluce ateismus a předobrazoval ateistické hnutí zavedené těmi, kdo do hnutí Future for America vnesli „woke-ismus“, jenž nyní stojí proti světu; a potom Future for America přestalo chodit v Boží radě a dovolilo vlivu těch, kdo prosazovali svou moderní homosexuální agendu, ve spojení s jinými, kteří prosazovali stanovování času, aby zadržel čas pečetení.

„Mnohé z toho, co mi bylo zjeveno, doléhá na mou mysl tak naléhavě, že sotva vím, jak to vyjádřit. Přesto nemohu mlčet. Pán se hněvá na muže, kteří se stavějí do postavení vládců nad svými bližními a uskutečňují plány, které Duch svatý odsoudil. Více, než mohu vyjádřit, mne udivuje vaše neschopnost rozpoznat, že Bůh tyto muže neustanovil. Nový řád věcí by vás měl znepokojovat, neboť neměl schválení nebe.“

„Přirozené srdce nemá do Božího díla vnášet své vlastní poskvrněné, porušující zásady. Nesmí docházet k žádnému zastírání zásad naší víry. Poselství třetího anděla má být hlášáno Božím lidem. Má zesílit v mocné volání. Pán má určený čas, kdy dílo uzavře; kdy však ten čas nastane? Až pravda, která má být hlášána pro tyto poslední dny, vyjde jako svědectví všem národům, tehdy přijde konec. Jestliže může satanova moc proniknout až do samého Božího chrámu a nakládat s věcmi, jak se jí zlíbí, doba přípravy bude prodloužena.

„Zde je tajemství hnutí podnikaných k tomu, aby se postavili proti mužům, které Bůh poslal s poselstvím požehnání pro svůj lid. Tito muži byli nenáviděni. Těmito muži i Božím poselstvím bylo pohrdáno právě tak jistě, jako byl při svém prvním příchodu nenáviděn a zavržen sám Kristus. Muži v odpovědných postaveních projeví právě ty vlastnosti, které zjevil satan. Usílovali o ovládnutí mysli, aby podřídili jejich rozum i jejich nadání lidské pravomoci. Byla zde snaha podříditi Boží služebníky kontrole lidí, kteří nemají poznání a moudrost od Boha ani zkušenost pod vedením Ducha svatého. Zrodily se zásady, které nikdy neměly spatřit světlo světa. Tento nelegitimní potomek měl být udušen, jakmile se poprvé nadechl k životu. Koneční lidé bojovali proti Bohu, proti pravdě i proti Pánovým vyvoleným poslům a působili proti nim všemi prostředky, které se odvážili použít. Zvažte, prosím, jaká ctnost vzešla z moudrosti a plánů těch, kteří zlehčovali Boží poselství a podobně jako zákoníci a farizeové pohrdali právě těmi muži, které Bůh použil k předložení světla a pravdy, jichž jeho lid potřeboval.“ The 1888 Materials, 1525.

Doba zapečetování, která začala 11. září 2001, byla zdržena, neboť zástupcům satana bylo dovoleno vejít až do „samého chrámu Božího“. Otázka, kterou je zde třeba vidět, spočívá v tom, že od roku 1798 až do roku 1844 byl budován milleritský chrám a dne 22. října 1844 posel smlouvy náhle přišel do svého chrámu. Chrám i zástup byly pošlapávány papežstvím po tisíc dvě stě šedesát let, a když papežství obdrželo svou smrtelnou ránu, Kristus započal dílo budování milleritského chrámu; symbolem chrámu je pak na základě několika svědků číslo čtyřicet šest.

Dne 11. srpna 1840 sestoupil anděl ze Zjevení 10 a soud nad protestantismem započal. Tyto dějiny se opakují do nejmenšího písmene.

V Písmu je to „východní vítr“, který potápí taršíšské lodi, přivádí k pádu ono veliké město Týrus a způsobuje, že králové a kupci třikrát volají: „Běda, běda“ (žel, žel). Avšak v úseku z Izajáše, o němž uvažujeme, je den „východního větru“ dnem, kdy Bůh „zadržuje svůj prudký vítr“. V tomto úseku je „východní vítr“ zadržován, aby nebránil dílu třetího anděla; dílu, které je vykonáváno v době pozdního deště. V tomto úseku téma „východního větru“, jenž je zadržován, označuje pozdní dešť, dílo třetího anděla a vyvádění ostatních Božích dětí z Babylóna. V onom časovém období čtyři andělé zadržují čtyři větry, v době pečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc.

A potom jsem viděl čtyři anděly stojící na čtyřech úhlech země, zadržující čtyři větry země, aby vítr nevál na zemi ani na moře ani na žádný strom. A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, který měl pečeť živého Boha; a zvolal mocným hlasem ke čtyřem andělům, jimž bylo dáno škodit zemi a moři, řka: Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech. Zjevení 7,1–3.

Zadržení „východního větru“, zadržení „rozhněvaných národů“ a zadržení „čtyř větrů“ se vše odehrává během pozdního deště, neboť právě v období pozdního deště je pečeť Boží vložena na Jeho lid. Čtyři větry, které jsou zadržovány čtyřmi anděly, jsou symbolem islámu.

„Andělé zadržují čtyři větry, znázorněné jako rozzuřené kůň, který se snaží vyrvat a hnát se po tváři celé země, nesouc ve své stopě zkázu a smrt.

„Máme snad spát přímo na samém prahu věčného světa? Máme být otupělí, chladní a mrtví? Ó, kéž bychom v našich sborech měli Ducha a dech Boží vdechnutý do Jeho lidu, aby se postavil na své nohy a žil. Potřebujeme vidět, že cesta je úzká a brána těsná. Když však procházíme těsnou branou, její šíře je bez hranic.“ Manuscript Releases, svazek 20, 217.

Těmito skutečnostmi se budeme dále zabývat v příštím článku, neboť právě „za dnů těchto králů“, představovaných osmým královstvím biblického prorocství, které „jest z těch sedmi“ království, Bůh zřizuje věčné království.

A za dnů těchto králů vzbudí Bůh nebeský království, které nebude nikdy zničeno; a to království nebude přenecháno jinému lidu, nýbrž rozdrť a stráví všechna tato království, samo pak bude stát navěky. Protože jsi viděl, že kámen byl vytat z hory bez rukou a že rozdrtil železo, měď, hlinu, stříbro i zlato, veliký Bůh oznámil králi, co se stane potom; a ten sen je jistý a jeho výklad spolehlivý. Daniel 2,44.45.